

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku A. K.
przy uczestnictwie M. K.
o umieszczenie w szpitalu psychiatrycznym,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 10 maja 2016 r., sygn. akt XI Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i przyznaje adw. R. N. (Kancelaria adwokacka w K.) od Skarbu
Państwa - Sądu Okręgowego w K. kwotę 240 zł (dwieście
czterdzieści zł) z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem
pomocy prawnej udzielonej uczestnikowi w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 maja 2016 r. Sąd Okręgowy w K., w sprawie o przymusowe umieszczenie w szpitalu psychiatrycznym, oddalił apelację uczestnika od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 9 września 2015 r.

Uczestnik wniósł skargę kasacyjną, wskazując na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, gdyż „sądy obu instancji rażąco zlekceważyły obowiązek wnikliwej analizy wystąpienia przesłanek warunkujących przymusową hospitalizację psychiatryczną, jak również naruszyły przepisy procedury cywilnej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący nie wykazał, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy, brak zatem podstaw do przyjęcia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ., 21 września 2010 r. nie publ.).

W istocie jednak skarga jest polemiką z ustaleniami Sądu, które zostały oparte na zgromadzonym, miarodajnym materiale dowodowym, który nie podlega kontroli w postępowaniu kasacyjnym (398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).